

Psalmus

lerūnde sequitur.

CIntroibit vsq; in progenies patrum suo
rum: vsq; eternum non videbit lumen.

CIntroibit. itādō (vsq; in progenies patrū suorū) quic
qd em pater acquisivit sine p fraudem sine p usurpas sine p
rapinas. ipē totū vult obtinere t retinere qsi iure heredi-
tariorū t etiā i alijs vitijs q viderūt tales filij in suis patri-
bus imitanf eos. t sicut dī Mathe. xxiiij. Implevit men-
suram patrum suorum t patrem sequitur sua proles. sed
quos sequitur in culpa sequuntur etiam in penānde ad
dit (t vsq; in eternum non videbit) id est nunq; videbit
lumen. i. den. qz hic cecus ē cecitate mētis. t transibit ad te-
nebras exteriores. Cñ aug. A somno tenebrarū interiorū
transibit ad tormenta tenebrarū exteriorū. v. de pena iferni
legi pōt totus versus (introibit vsq; iii. progenies patrū suo-
rum). i. ad eos descēdet i ifernū t bñ dicit (introibit) qm pe-
na iferni qz ē in ingressu. qz vt bñ Job. xxvij. Traſient ab
aquis niuiū ad calorē niuiū. Eccl. xxvij. Cū psalmauerit
bñ tūc incipit. Et tangūt qtuoz pene maloū in inferno fur-
euro. Prima ē horrēda societas cū dicit (progenies) t dicit
pluralē pē multitudinē. Proverbi. ix. In p̄fundū infer-
ni cōuine ei. Secunda pena ē dolor de amicis quaz tangit
cū dicit (patrū) Luc. xvj. Habeo ei qnq; fratres t. Mo-
lebat cū diues dānat t frēs ei ad infernum veniret ne de
eoz societate magis cruciaret. Terciū ē pene eternitas q
notat cū dicit (vsq; in eternū) Quartū ē tenebre palpabi-
les qd horat cū dī (no videbit lumen) Sap. xvij. Ignis
nulla vis poterat illis lumē p̄bere. Sz hec omia venient
homini propter insipientiā. vii iter replicat causaz dicēs

CHome cum in honore c̄set non intellexit
comparatus est iumentis insipientibus: t
s milis factus est illis.

CHome cū in honore Job. iiiij. Quia null' intelligit in eternū
peribit. Esiae. v. Propterea ppls me' ductus ē captiuus
qz no habuit sciām versus aut iste supra habet' ēt diffuse
expositus t ideo uon oportet iterum exponere.

DPs. xlir. **P**salmus XLIX
D̄eus deorum dominus locutus est
et vocauit terram.

Deus deoz dñs) Cœtu'us. Psal. 7 asaph interpræt la-
tine cōgregatio greci synagoga: ē g sensus. pō. iste cōuenit
asaph. i. synagoge q h loquie sūm partē sui fidele de muta-
tione sacramentorū legaliū i sacrificia laudis. t hoc ad co-
mendationē mē fidei t p̄futationē incredulitatis iudeoz
loquit̄ etiā de utroq; xp̄i adiūtu. p̄ p̄mū demulcer. p̄ scd̄ terret. s cū de secundo adiūtu q tenet ita agat sicut t de p̄
mo q mulcer. qd ē hoc qd intitulat p̄. asaph q̄ p̄stitutus
scantor i tēplo. vt bñ. i. Paralip. vij. t. xvj. Vide enim qd
equi bene deberet intitulari ex noīe alteri q̄ no cantandi
s poti' flendrū terredī alios haberet officiū. Solario etiā
fm adiūtu scd̄ h̄ intitulat qz i eo sancti gaudebūt t qz
etiā i p̄nti vita malis videt illusio loq de die iudicij fm il
lud. Gen. xit. Uisus ē eis qsi ludēs. oq. Intēcio ē mone-
re ne ad sacrificia legalia redeam? Modus tripartitus ē

In p̄ma pte agit devtrōq; xp̄i adiūtu. In scd̄ pte xp̄us
loquit̄ t monet ut relictis sacrificiis pecudū fiat sacrifici-
um laudis. ibi (audi supple me?) Tercio oñdit quo rū sa-
crificia reprobet. ibi. (pctōrū) Dicit ergo (de' deoz). i. fa-
ctor deoz vel sanctoz vel excellētissim' deoz. i. Cor. viij.
Et si sunt dī multi t dñi multi. nobis tū vnuis ē iste deoz
(dñs) dominantiū. i. Timo. vij. Rex regū t dñs dñiantū
(locutus ē) p se t per aplos (t vocauit terrā). i. habitato-
res terre meibonomia ē. non tm partē terre s totā terrā.
Asolis ortu vsq; ad occasuz. ex syon spe-
cies decoris eius.

Asolis ortu vsq; ad oc.). i. ab oriente vsq; ad occidente.
qz in oēm terrā exiuit sonus eoz t i fi. or. ter. ver. eoz. Et
p̄nedat h̄ xp̄m multiplo. Primo a natura cū dicit (de')
Secundo ab ercelletia operz cū dicit (deoz) Tercio a po-
tēria cū dicit (dñs) Quarto a liberalitate cū dicit (locutus ē)

5) Liberalitas em̄ magia fuit q̄ tantus dñs p̄prio ore sit
benigne voluit loqui abiectis r̄viliis p̄dictiōis boib'. Quin-
to a benignitate qua vocauit gentes ad regnū cū dicit (t
vocauit terrā) Sexto ab amplitudine vocatiōis cum di-
cit (a solis ortu tē) post oñdit ordinē vocationis qz a ius-
deis incepit. vnde dicit (ex syon). i. ex iudeis (species de-
coris ei) .i. pulcritudo. i. miracula t opa excelsa. Alia lī-
bz (de syon pfecto decore) Esiae. ij. t Mich. viij. Desyōn
exhibit let t verbū dñi de irsem. qz p̄mo p̄dicatū ē in irsem
t de irsem exierūt apli q̄ xp̄m p̄dicauerūt. vel (species de
coris eius) .i. humanitas q̄ dicit species qz p̄ eam visus ē
bon inib'. t ē decoris ppter immunitatē a p̄cō vel (spe-
cies decoris) in via est fides q̄ habet de xp̄o. s decori pa-
tria ē ipa fructu visionis dei. vnde Esiae. xxvij. Regē i de-
coze suo videbit.

Moraliter. hoc dicit terrenis hominib' (deus deoz) minus locutus ē t vocauit terra). i. terrenos. q. d. q̄ in ter-
renis morant̄ p̄ amore excusationē no habet qz (deus de
oz dñs) oñm vocauit eos verbo t exemplo ad ptemptuz
terrenoz. Jere. xxij. Terra. terra. terra. audi sermonē dñi
cece trina citatio. Prima ē naturalis corruptio que conti-
tinua ē. Secunda ē infirmitas accidentalis. Tercia est pem-
toria. s. ipa mors. Deu. xxvij. Audiat terra verba oris mei
cū er o vocauerūt terra si no venit: no eam excusabit ig-
rantia sed dānabit cōtumacia. Job. xv. Si no venissem t
locutus no fuisseis eis peccati no haberet: nūc aut excu-
sationē no habent de peccato. vñ in p̄. no ignorātes s fu-
ribūdi dicunt vbi dicit furor illis fm similitudinē serpēt
sicut aspidis: surde t obturatis aures suas: sic ipi ad mo-
dū aspidis obturat aures suas (terra). i. amore terrenoz
t cauda. i. vania spe penitendi in fine ne efficaciter audiāt
dominū vocante ad ptemptū mūdi t terreno. t licet do-
minus stemmatū ab eis: ipē tamē no dedigiat nec vo-
re desistit sed vocat (a solis ortu). i. ab infantia in qua na-
scitur eis sol gratie p̄ baptismū (vsq; ad occasum). i. vsq;
ad mortē in qua occidit eis sol. i. omnis spes grē t venie-
ad aliquid aut̄ vocat ad iustificationē i p̄senti t glorifica-
tionē in futuro sicut dicitur Roman. viij. Quos vocauit
bos t iustificauit: quos aut̄ iustificauit illos t magnifica-
uit: t supra dicit in eodez: quos p̄definavit conformes si-
eri imaginis filii sui host vocauit t sic relinquit quodve-
cat eos ad hoc vt conformes sint in gloria imaginis filii sui
fm qd dicit. j. Job. iiiij. Nōdūm apparuit qd erimus: sci-
mus aut̄ qm cū apparuerit similes ei erim'. sed q̄ ad hāc
pulcritudinez voluerit puenire. oportet q̄ primo habeat
mundā vitam t bona opera. vñd sequit̄ (ex syon species
decoris ei) supple p̄cedit syon interpretatur speculū sine
speculatio. t signat mundiciā vite. sicut em̄ mulier in spe-
culo se respicit t cum maculā cognoscit lauat v̄l abstergit
sic bñ debet esse intus in sc̄iēta respicere t maculas aq̄s
lachrymarū lauaret sic fiet mūdus. Tēsyōn interpretat̄ se
men eius t signat bona opera que debemus seminare vt
metamus in vita eterna. Gal. vij. Que seminauerit bñ. t
et in tēt. t quid sit semināndū subiungit. bonum autē fa-
cientes non deficiamus. tempore enim suo metemus no
deficientes. sic ergo ex syon. id est ex speculatione sue con-
scientie t semine bonorum operū procedit t sequit̄ in no
bis (species decoris eius) in quo ei assimilamur vt dictus
est. Nota q̄ deus multipliciter dicitur. dicit enim de' na-
tura. sicut hic Genesis. i. In principio creauit deus celū
t terrā. Item dicit deus acceptance. p̄. Ego dixi dñ estis
Tē nuncupatō. p̄. Omnes dī gentium demonia. Tē
prælatione Exodi. xxvij. Dñs non detrahēs. Item do-
minatione Exodi. viij. Ego constitui te deum pharaonis.
Item etiā est notandū q̄ deus multipliciter loquit̄ bo-
num siue vocat hominē. scilicet per inspirationē. Job. iiiij.
Porro ad me dicū est verbū absconditus. t quasi furtive
suscepit auris mea venas susurrū eius. Item per p̄catio-
nem Romano. viij. Quos predefinavit bos et vocauit.
Item per promissionem. Job. viij. Vocabis me t ego re-
spondebo tibi. Item per largitionem bonorum. Prover-
bi. i. Vocauit et renuissit. Item per tribulationem. Luc.
xij. Exi in vias t sepes t compelle intrare. Item q̄ pene

B
Syon quid
interpretat̄.

C
Nō q̄ de'
multiplo d̄
t multiplo
loquit̄ boi
siue vocat
bominem.

A
Cantorū a
sap̄ q̄ r̄ i
ritulat̄ iste
p̄.

Quinquagesimus nonus

CXVII

Esiste ostensione, p. Dediti metuentib⁹ te significationē ut fugiant a facie arcus versus. felix quē faciat aliena pericula cauti. Item p sanguinis aspersione vel ostensionē **H**eb. penult. i sanguinis aspersione meli⁹ loquentē q̄ abel **A**sa. lxv. Expansu man⁹ meas tota die ad p plim increauit. Habitō de primo aduētu. sequit de secundo.

De secun. **o** aduētu **C**odus manifeste veniet: deus noster et nō silebit.

Deus manifeste) de⁹ alibi dī. s. Math. xxiiij. Videbunt filii hominis venientē. qd h̄ dicit (manifeste) ibi dī videbunt. hic aut̄ vocat (de⁹) et ibi filius hominis. in quo notatur q̄ est et de⁹ et bō xps q̄ iudicatur⁹ est. et vere (manifeste veniet) fm qd dicit Math. xxiiij. Sicut fulgur exit ab oriente et appetet vsq; ad occidentem. Ita erit aduent⁹ filij hominis. In primo aut̄ aduentu nō manifeste venit. sed sub nube carnis latuit: et l̄z fuerit manifest⁹ bō. nō tñ de⁹ manifestus fuit. s. sicut dī Esa. xlvi. Certe tu es de⁹ absconditus. tvere iste q̄ veniet iudicatur⁹: nō tm de⁹ et bō est. vñ addit (de⁹ noster) p̄ cōfōrmitatē nature os de⁹ ossib⁹ n̄ris et caro de carne nostra. vñ Esa. vii. Et vocabit nōm eius emmanuel (et nō silebit) in primo aduentu tacuit coram pylato. sicut dī Esa. liij. Quasi agn⁹ corā tondente se obnūtesceret: et nō aperuit os suū: silet etiā nō de⁹ p̄tum ad quos dā q̄s p̄mittit currere et campos licentie fm qd infra dī. hec fecisti et tacui. a quo silentio orat p̄. liberari dicente: deus me⁹ ne sileas a me: ne qñ taceas a me et assimilabor de scendentib⁹ in lacū. q. d. si silueris ero similis descendentibus in lacū: in futuro aut̄ iudicio (nō silebit) q̄r ut habet. s. Soph. dices illa erit dies tuber clangoris: et q̄sto magis tacuerit ante tanto fortius tunc loquet. vñ Esa. xlviij. Tacui semp silui pacificus fui quasi pturiens loquar: q̄ aspere et acute et cū maxima anxietate loquif de qua aspitate. p̄. H̄p̄e me liberavit de laqueovenantū et averbo aspero. qd p̄feret cum dicet reprobis. Itē maledicti in ignē eternum Math. xxiij. Posset aut̄ queri que sunt sigia aduent⁹ ei⁹. Ecce manifestum signum.

Ignis in conspectu ei⁹ exardescet: et in circuitu eius tempestes valida.

Ecce igne p̄ redente in igne. **I**gnis in conspectu ei⁹ p̄cedet enī ignis materialis q̄ cōbure sufficiem terre et aera. quanta ascenderūt peccata hominū et fum⁹ idolatrie. hic ignis erit iustor⁹ illuminatio et purgabit si quid purgandū inuenierit: vebens eos in eternā beatitudinem. inuoluet aut̄ malos et eoz erit vēhiculum in infernum: astabūt angeli quasi messores separantes malos a bonis et grana a paleis: et hoc est (ignis exardescet) malos inuoluerit: et bonos purgans (in conspectu ei⁹). i. in p̄sentia ei⁹: idem p̄. Ignis ante ipsum p̄cedet et inflamabit in circuitu inimicos ei⁹. Mal. vlt. Ecce dies veniet succēsa quasi carniū et erit omnis lugubris et omnis facientes iniqtatēm stipula et inflamabit eos diesveniens. ii. Pef. iii. elemēta calore soluent. Et dicit Crisost. cum magno territu fluius igne⁹ rapid⁹ absorbebit terram. vel sic (ignis in conspectu ei⁹ exardescet) i. cōspicet a malis et reprobis terribilis tanq̄ ignis. Esa. xxiij. Ecce nomen dñi venit de longino ardens furor eius et gravis ad portandum (et in circuitu eius tempestas valida) tempestas ista erit iudicatio ex insperato veniens ad modū tempestatis (valida) q̄r cito separabit paleas a granis. sicut tempestas fort̄: q̄ ent (in circuitu eius) i. in sanctis iudicantib⁹ et angelis ventilantibus et malos a bonis separantib⁹ q̄ dicunt esse circuitu eius q̄r sancti cū eo sedebunt et angelis assistent: vel sic (tempestas valida) i. damnatio erit illis q̄ sunt (in circuitu ei⁹) id ē i malis boni sunt in deo quasi in centro: ipse enī ē centrū om̄: malitio sunt in circuitu eius nō accedentes ad eū p̄ recta opa. p̄. in circuitu imp̄ ambulauit: et alibi de⁹ meus pone illos ut rotam.

Aduocauit celum de sursum: et terram discernere populum suum.

Aduocauit celum) nota q̄ in principio. p̄. tangit crea tio ibi (locutus est et vocauit terram) Secundo forma et scēma iudicij ibi (de⁹ manifeste veniet) hic aū tangit te,

stes. vnde dicit (aduocauit) i. aduocabit (celus de sursum) ia est celestes angelos (et terram) i. boies: vel (celum) i. bonos iudicatores (desurum) vel desuper) i. sup sedes xij. (et terrā) i. iudicandoes: vel (celū) i. oēr bonos simpliciter (et terram) i. om̄is malos simpliciter ac Ro. xiiij. Om̄ines astabūt ante tribunal xp̄i: et ad qd aduocabit (discernere) i. vt discernat: vel vt ipsi discernant pp̄lū suū: a nō suo: et bene dicit (discernere) nō videre. q̄r etiā mali l̄z iudi cētē tñ discernent. Eiere. xv. Gladiū ego voco super om̄nes habitatores terre: vel (celum et terram) ad l̄ram. Deutro. xx. Invocabo celum et terram in testimoniu cōtravos h̄ aut aduocatio erit ministerio angelorum et ideo ad eos conuenit sermonem: et dicit.

Congregate illi sanctos eius: qui ordinat testamentum eius super sacrificia.

Congregate o vos angelī messores (illi) i. ad honore ei⁹ l̄z dei (sanctos eius) om̄es. i. iustos. bec cōgregatio sancta p̄figurata est Gen. xlir. Cōgregamini et audite filij Jacob audite Israēl patrem nostrū. Esa. xlviij. Om̄is gentes cōgregate sunt simul (q̄ ordinant) i. ordinauerunt (testamētū eius super sacrificia) i. nouum sup vetus. hoc faciunt illi q̄ eligunt sequi magis paupertatem et tribulationē q̄ di uitias q̄ p̄mitiebanū in lege sacrificantib⁹: vel sic (ordinatē testamentum eius) i. reputante p̄missa dei esse (sup sacrificia) i. sup opa sua. fm illud. Ro. viij. Non sunt cōdigne passiones hui⁹ t̄pis ad futurā gliam. q̄ reuelabit̄ in nobis: vel (q̄ ordinant t̄c.) i. q̄ debene p̄mū sequi post laborem hic est ordo tectus. Et posset alichs excusare se de ignorātia nisi esset eis iudicium ventrum annunciatum. vnde addit.

Et annunciat̄ celi iusticiam eius quoniam deus iudex est.

Celi) i. viri sp̄iales (iusticiā eius) qua discernet bonos a malis reddens vñciūq; fm qd meruit (quoniā deus iudex est) si enim purus homo iudex esset: posset falli v̄l cor rumpivel vñci et sic impediret iusticia. sed deus est iudex q̄ nec falli nec corrumphi nec superari poterit. p̄. de⁹ iudex iustus fortis et patiens.

Moraliter p̄t exponi de tertio aduentu (de⁹ manifeste veniet) Est enim primus aduentus quo venit in mun dum ad redēptionem. Secundus quo veniet ad iudicium ad remunerationem. Tercius quo venit in animaz iusti. ad consolationem. De primo et secundo habitum est supra in hoc psalmū. De tertio Job. xliij. Ad eum venimus et mansionem apud eum faciemus. De quo et potest hoc dī (deus manifeste veniet) quia cum mentem homini visitat eandem illuminat et exilarat. Job. vij. Clisitas eum dilucido. cum autem ibi venerit non statim recedit: sed manet nisi expellatur per peccatum. vnde dicit (deus noster quem) scilicet possidere in perpetuum possumus: propter hoc dicit Job. xliij. Mansionem apud eum faciemus. et cum ibi manebit (non silebit) sed loquetur ad cor eius dicitur Osee. iij. Ducam eam in solitudinem et ibi loquar ad cor eius. p̄. audiā quid loquatur in me dominus deus: verba autem eius non sunt tepida. sed ignita. iuxta illud. p̄. Ignitum eloquium tuum vehementer. vnde bene addit (ignis) charitatis (in conspectu eius) id ē in anima quam ipse conspicit (exardescet) Cant. v. Anima mea liquefacta est ut dilectus locutus est. Psal. Ignis a facie eius exarsit carbones succensi sunt ab eo: quos autem accendit per amorem. commouet ad penitentiam vnde addit (et in circuitu eius tempestas) id est conturbatio ad penitentiam (valida) id est magia. Psal. anima mea turbata est valde: vel (valida) id est valens et p̄dens homini ad salutem. ii. Corin. vij. Que enim fm deum tristitia est penitentiam in salutem stabilem operatur (ad uocabit celum desurum et terram discernere populum suum) id est faciet ut contemplati de contemplatione descendat ad iudicandum infirma carnis sue: et ut (terra) id ē actiū: a terrenis actib⁹ ad iudicandum semet ascendet: et ita q̄si in medio cōueniant et occurant sibi actiū et

Moraliter de aduētu dei ad aīaz et q̄ liter ei⁹ ad uētē etriplex.

Psalmus

Figura contemplati cū isti descendant de monte cōtemplatiōis et illi ascendant de valle actiōis ut vtric scipios discutiāt et iudicent: hoc bene significat est p̄ hoc q̄ Rachel et Lyā cōunite sunt Jacob. Rachel em̄ cōtemplatiōē. Lyā actiōne significat. Jacob aut̄ q̄ interpretat̄ luctator siue supplantator signat iudiciū qd̄ supplantat̄ extirpat̄. vñ illud Drouer. xx. Rex q̄ sedet in solio iudiciū dissipat om̄e malū inuenit suo. Jacob ergo Rachel et Lyā sibi copulat q̄ et cōtemplatio et actio iudiciū debet habere. q̄. maritum q̄ vtranḡ regat et custodiat: et ipse ab eo concipiāt p̄ uulos q̄ cū creuerunt Patriarche fiant. i. motus humilitatis q̄ p̄ueniant et pdūcant ad fastigium erēne sublimitatis. q̄ q̄ ie humiliat exaltabit̄. hoc ē ergo qd̄ dicit (aduocavit cōsū). i. cōtemplatiōs (de sursum). i. de cōtemplatiōē (et terra). i. actiōs de deorsū (discernere p̄ plm suū). i. vt diſcernant et iudicent multitudinē cogitationū locutionū et opationū suarū. Job. vi. Suspēndū elegit anima mea. id est iudiciū in q̄ int̄ cōtemplationē et actionē. q̄. in cēlū et terrā anima seipsum iudicans se suspēndit in patibulo penitentie ne tandem suspēndat in patibulo gehenne: sicut docet ap̄ls. j. Cor. xj. Si nos in t̄ipos iudicarem⁹ nō vtric iudi carem⁹. Et q̄ null⁹ de se d̄ p̄sumere: s̄ sanctoz suffragia postulare. ideo bene sequit̄ (congregate illi sanctoz eius) ut ipsi sumal. p̄ nobis intercedant: sic faciunt illi q̄ d. cunct letanias. hoc etiā facit ecclia q̄ festū omnīm sanctoz sumul celebrat. vnde possit hoc esse thema in festo oīm sancto: nū (congregate tc.). qd̄ cīn dñs vñ sancto forsitan negaret: om̄ib⁹ congregatis et orantib⁹ nō negaret sicut in claustris qñ conuenient totus petit aliquid ab abbate: nō est cōsuetudinis et patiens repulsa. similiter qñ om̄es ciues eiusdem ciuitatis vel om̄es barones eiusdem regni petunt aliq̄id a rege: nō defaci negat eis sicut habet̄. j. Reg. xlviij. q̄ totus isrl̄ congregatus Jonathan de morte eripuit. per Jonathan intelligi peccator: q̄ contra vetitum dei pris comedit mel silvestre. i. delectatiōnem que silvestris est qñ nō est de deo aut de spiritualib⁹ (q̄ ordinant tc.). sicut supra expositum est.

Caudi p̄ple meus et loquar israel: et testif̄ cabor tibi: deus deus tuus ego sum.
Ceda ps in qua docet qd̄ sic sacrificandū et qd̄ nō: superius tetigit de primo aduentu et de secundo plenius tracta uit ostendens que in eo erunt. hic aut̄ explicat q̄ in primo aduentu facta fuerunt. s. abolitio legalium et substitutio euangelij et q̄ magia dicturis erat: ideo hortat̄ primo populū ut audiatur dicens (audi) vos est domini de quo supra dixerat̄ p̄bcta (deus deo dñs locutus est) hic aut̄ determinat̄ qd̄ locutus est hic. s. (audi p̄ple me) q̄ mens es: q̄ te elegi a principio et legē mēa tibi dedi et de te carni sumpsi et ideo q̄ meus es audire me debes et (sic loquar tibi isrl̄) cum audire incepis: q̄ sic dicit Ech. xxxv. ubi audit̄ nō est nō effandas sermonem. israel aut̄ frequenter sumit̄ in p̄bctis. p̄ iudicis. vnde et alibi in ps. in exitu isrl̄ de egypto tc. nec tm̄ simplici verbo loquar sed (et testif̄ cabor tibi). i. testimonio scripturarū et miraculorū ostendam quid b̄ (deus deus tuus ego sum) q. d. deus omnīm sum p̄ potentiā qua om̄es creavi. sed (deus tuus) p̄rie. q̄ tibi p̄missus in p̄bctis: et nota hic trinitas per hoc q̄ bis dicit (deus deus) et tertio (ego sum) qd̄ est nomen p̄priū deitatis. Ego. in. Ego sum q̄ sum hoc est nomen meū. de hoc te stimonio. j. Joh. iiiij. Nos vidim⁹ ecce isrl̄ et testificamur quoniam pater misit filiū suū salvatōrem mundi nō tm̄ iudicem⁹ et possent dicere iudei. q̄ deus noster es: ideo offerre tibi debem⁹ sacrificia ad qd̄ respondet.

Nō in sacrificijs tuis arguam te holocausta autem tua in conspectu meo sunt semp. **N**ō in sacri. ar. te. i. si nō exhibeas sacrificia pecudū nō puniā te. supra in ps. sacrificiū et oblationem nolūisti Hiere. viij. Nō p̄cepi eis in die qua eduri eos de terra egypti de vbo holocaustomatū et victimarū. sed hoc p̄cepi eis audite vocē mēa et ero vobis deus. Itē possent dicere. tu nō curas de sacrificijs. q̄ in sacrificijs nō habes nisi partē ce.

terā enim cedunt in v̄sus sacerdotū et offerentium. sed holocausta bene requiris q̄ tota tibi incendunt̄: nō dicit imo (holocausta aut̄ tua in conspectu meo sunt semp) q̄si teclo sa talis modus loquendi habet̄ Numeri. xj. Q̄cū n̄i nō vident̄ nisi man. Blo. tñ aliter hic exponit. Itē possent dicere tu nō argues nos de nō exhibitis sacrificijs: s̄ tñ bene recipies oblata. vnde hoc excludit dicens.

Nō accipiam de domo tua vitulos neq̄ de gregibus tuis hircos.

Nō accipia vitulos. s. in sacrificiū (de domo tua). i. de templo vbi solebas offerre oīsrael. qd̄ templū modo ē tua domus: sed oīlī mea fuit quā vos iudici fecistis spelunca latronū. et habet̄ Matth. xxij. Hiere. viij. Nunq̄ domus mea facta est spelunca latronū. scriptū est: domus mea dominus oratiōis vocabit̄: vos aut̄ fecistis eam speluncā latronū. et sumit̄ hic de duobus locis. P̄ma ps sumit̄ de Esa. lvj. Secunda de Hiere. viij. (neq̄ de gregib⁹ tuis hircos) ad lsam: et ostendit causaz quare ea nō accipiet. P̄ma est q̄ eis non indiget ad augmentandas diuitias suā: vnde dicit.

Quoniam mee sunt omnes fere siluarum iumenta in montibus et boues.

Mee sunt. o. fe. fil. q̄ etiam indomite sunt (iumenta) habitarū (in montib⁹) mea sunt (et boues) quos possides mei sunt. p̄. domini est terra et plenitudo eius. Secunda causa est q̄ nō indiget eis ad nouitatē p̄ditionis: vñ dicit.

Cognoui omnia volatilia celi et pulchritu do agri mecum est.

Cognoui an̄ secula (oīa volatilia celi) multomagis terrestria: et qd̄ mirū si cognovit qui creavit. Gen. i. vidit de cuncta que fecerat. Tercia causa est q̄ nō indiget eis ad delectationē. vñ addit̄ (et pulchritudo agri meciū est). i. mihi seruit (pulchritudo agri) est gigantiu et generatoꝝ verbas. Quarta est q̄ nō indiget eis ad necessitatem. vñ dicit.

Si esuriero non dicain tibi me⁹ est enim orbis terre et plenitudo eius.

Si esu. nō di. tibi. s. q̄ pacas me. loquit̄ p̄ syneresim: q̄ nō p̄t̄ esurire. tio (nō dicam) tibi (meus est) nō alterius (orbis terre et plenitudo ei⁹) om̄es creature. Quinta causa est q̄ nō indiget eis ad nutrimentū. vnde dicit.

Nunquid manducabo carnes taurorum aut sanguinem hyrcorum potabo.

Nonq̄d mā. ca. tha. ac si cēm esuries (aut sang. bir. p̄ota b.) veſt̄iens. Iudic. viij. Dicit manue faciam⁹ tibi beduz de capris: cui r̄ndit Angel⁹. si me cogis: non comedā. i. q̄ suis me cogas. Mysti. (fere siluaz sunt) gētes indomite Mysti. et inculte (iumenta in montib⁹) simplices in culmine fidei et alias virtutū (boues) apli et p̄bete (volu. ch.) sūt angelii (pulcri. agri) sunt gētes puerse ad fidē: esurit̄ et dñs i. pauperis esurientib⁹ et esurit̄ n̄ram salutē. q̄ sic d̄. i. Limo. ii. vult oīs homines saluos fieri. Ostendo q̄ sacrificia pecudū nō placent ei ostendit qd̄ sacrificari velit. vñ dicit.

Imimola deo sacrificiū laudis et redde altissimo vota tua.

Saci. lau. qd̄ duplex ē. Unū voluntariū qd̄ dat̄ intelligi cu diic imola tc. aliud ē votū de q̄ addit̄ (tred. altis.). i. deo (vo. tūa) q̄ voulisti. voulere et reddite dño dō v̄o. Postea ostendit q̄ sint p̄mīa istoz sacrificiorū. Primum est libertatio de qua dicit.

Et inuoca me in die tribulationis eruum te et honorificabis me.

In uoca me. i. uetus voca. qd̄ em̄ valet strepit̄ labiorū vbi cor est mutū (in die tribulatiōis). i. in aduersitate. Grego. os qd̄ p̄spēritas claudit̄ aduersitatis sp̄it. Quid ad vñm cū tribularer clamauī (et erā te). i. liberabo te. Scđm est honor. vnde addit̄ (et bono: ificabis me). i. causa honoris mibi eris. tādo exēplū alijs ut me honorēt̄ et p̄ h̄ bono. b̄l̄ eris mibi. j. Reg. ij. Quicq̄ bono ificauerit me glifica

Quadragesimissionis CXVIII

Geo eum q̄ ait contemnunt me erunt ignobiles.
Vorar p̄lericos et digiosos. **C**orporaliter d̄ ciericis et religiosis (audi p̄plus me?) īpi em̄ sunt p̄pls dñi peculiares. om̄s em̄ boies generalit̄ sunt p̄pls dñi rōne creationis et rōne recreatiois: et rōne dñatiois. quantū ad creationē d̄ **Job. xi.** Omnia mea sūt. quā tū ad recreationē d̄ **Cor. v.** Empti estis p̄cio magno. q̄tū ad dñationē. **Esa. xliv.** Scrutus mē? es tu israel. p̄pls autē dñi sp̄aliter dicunt̄ clerici et religiosi rōne horū trū et rōne familiaritatis. **Deut. vii.** p̄pls sanct̄ es dño deo tuo. te elegit dñs de tuis ut sis ei p̄pls peculiaris de cunctis p̄pls q̄ sunt sup terram. p̄ter hoc dicit̄ eis (audi p̄plus me?). i. obedi mibi (et loquar isrl). i. tibi q̄ debes me videre in contemplatiōe (audi) corrā surdos (israel) cōtra cecos. **Esa. xlii.** surdi audite: et ceci intueimini ad videndū. q̄s cecus n̄ si seru? mē? et surdus nisi ad quē nuncios meos misi (popul?) contra dispersos p̄ scismata et lites. **Hiere. I.** Ḡx di sp̄ersus israel leones eiecerūt eos. i. motus supbie (me?) id ē quietus. **Esa. xxv.** Ade p̄plus me? intra in cubicula tua nō ad forū. **Baruc. iii.** Audi israel p̄cepta vite. **Hiere. xxv.** Audit̄ vocē dñi dei n̄ri et penitēbit cuī mali qđ locut̄ est aduersus vos. et beine dicit primo (audi p̄ple meus) et postea (loquar) q̄ ad h̄ q̄ dñs loquāt̄ eis oportet q̄ sint p̄pls dñi p̄ segregationē ab actib? et curis seculacib⁹ fm̄ qđ d̄ **Osee. ii.** Dicam eā in solitudinē et ibi loquar ad cor ei?. Itē oportet q̄ audiatur. i. q̄ obediat q̄ inobedientes ab omnīat̄. **Prouer. iii.** Abominationis dñi omnis ill̄ usor et euz simplicib? sermocinatio ei?. Illusor est q̄ nomen vel habitiū vel gestum sanctitatis p̄tendens dñi et prelati sui inobedient̄. **Mat. xvii.** Benus leo illudēbant ei: simplices vō sum̄ inobedientes. vñ dicit beat? Her̄n. subditis nō licet discernere sed simpliciter obediēre. talib? ergo solitarij et obedientib? loquit̄ dñs in corporib? eorū (loquar) q̄ est hominis rōnalis: nō brutorum vel pululorū. **Esa. xxviii.** Loquere tu maior natu. **D**ecet eñ te prūmū vñbum. qđam libene audiunt latratus canū. i. detractoz. alij cane? syrenaz. i. adulatoz. **Esa. viii.** respondebunt ibi vñlule in eib? tuis. syrene in delubris voluntatis pauci sunt q̄ dñi loquente ve lunt audire. vñ etiā israel dicit **Ero. ix.** Nō loquāt̄ nobis de? **Deut. v.** Quid est omnis caro ut audiatur vōcē dei viuētis (et testificabōt̄ tibi) in cōscientia tua (testificabor). **Hiere. xxix.** Ego sum testis et iudex dicit dñs. j. **Job. v.** Hoc ē testimonium dei qđ manus est. qui testificat̄ est de filio suo (de? tu? ego sum) **No. viii.** Ipse sp̄us reddit̄ testimoniū sp̄u nostro qđ sum? fili dei. p̄. vacate et videte quo niā ego sum de? (nō in sacrificiis tuis arguāte) **H**uic principaliter expōni p̄t contra quodā religiosos q̄ illa ad que tenent̄ de p̄cepto regule vel prelati: omittunt et quedā faciunt singularia ad que nō tenent̄. **H**uic aut̄ singularia dicuntur sacrificia non holocausta. q̄ in faciendo illa nō se totos offerunt. q̄ saltem p̄pria voluntate retinent: et id nō placent deo illa sacrificia: hoc est qđ dicit (nō in sacrificiis tuis arguāte) si omittas ea (holocausta aut tua) in q̄bus te totū offers cum p̄pria voluntate (in cōspectu meo sunt semp.). i. mibi placent holocaustū vō. p̄rie est inobedientia vbi **Isaac dicit?** fili? offer̄ in holocaustū: sacrificiū dō est singularitas. sine in ieiunio sine in vigiliis et būniū modi que de p̄pria voluntate pendunt. j. **Reg. xv.** Melior ē obediētia q̄s victimē. **Esa. lvii.** Quare ieiunauim? et nō aspergisti humilium? animas nostras et nescisti: et respondet dñs. Ecce in die ieiunij vestri inueniēt voluntas v̄ra. hoc etiā est qđ sequit̄ (nō accipiā de domo tua). i. de religione tua (vitulos) p̄ vitulum q̄ nullo iugo premiſ. significatur hic inobedientia siue inobedientes. p̄ (byrcos) q̄ habet exterius asperitatem in pelle significat̄ ypocrisis. De q̄bus dicit (neq̄ de gregib? tuis). i. de cōgregationib? et cōuentib? (byrcos). i. hypocritas. cōtra hec duo vicia dicit apls **Col. iii.** Nō ad oculū seruientes quasi hominib? placētes hoc est contra ypocrisum: sed in simplicitate cordis timentes dominū. hoc est contra inobedientiā (qm̄ mē sunt om̄nes fere siluarū iumenta in montib? et boues) per feras siluarum) significant̄ beremite. fm̄ qđ de ipso dicit **Ma. xvi.** i. eratq̄ cum bestijs et angeli ministrabant ei. i. **Mal.**

chabe. v. **Judas Machabeo** secessit in desertum locū ibi. q̄ inter feras vitam in montib? cum suis agebat. et femi cōbo rescentes demorabant̄ ne p̄ticipes fierent conquinatiōis. **Iumenta** sunt prelati q̄ portant orbem et habitant (in montibus). i. in dignitatib? (boues) sunt theologi q̄ arant terrā corporū suorum. p̄ pniam et triturant sacram scripturam. **Job. i.** Boues arabane et asie pascēbant. i. rudes laici. **H**igit omnia sunt domini fm̄ illud. **Deut. x.** Domini dei tui celū est: et celū celī: et terra et omnia que in eis sunt (cognoui omnia volatilia celī) p̄ volatilia celī significant̄ contemptū: q̄ ut dicit **Phil. iii.** Convētatio eoz in celis est q̄s bene cognouit dñs: q̄r frequenter veniunt ad curiā suam: et stant in cōspectu ei? et ideo sunt ab eo cogniti et approbati. Et nota q̄ per tria cognoscit̄ hō. s. ex nomine ex facie ex voce. Nomine: vñ **Ero. xxii.** Noui te ex nomine. de facie et voce simul. **Can. ii.** Ostende mibi facie tuam sonet vox tua in auribus meis.

H **P**er tria cognoscit̄ homo.

Quis aut̄ cognoscit̄ ex multis. **B**
Ex volatu cōtemplatiōis. p̄. volavit. vō. super pennas ventorum. **C**ognoscit̄ ausis ex multis.
Ex pennā. p̄. pennē columbe deargentate. pennē cornū sunt nigre.
Ex voce columba gemit. **Esa. lix.** Quasi columbe mediante gememus.
Ex rostro columba b̄ rectum aquila curuū. **Job. xxix.** Ubicunq; fuerit cadauer adest.
Ex pedibus. i. affectib? curuis.
Ex cibatione columba granū aquila carnes comedit.
Ex predatione accipiter archidiaconus.
Ex cantu alauda. religiosus (et pulchritudo agri meuz est) per (pulchritudinē agri) significat̄ honesta vita laicorum. q̄ sunt agri colendi: et diligentia et sollicitudinē prelatorū et predictorū. vnde **Can. vii.** Egregiamur in agrum: cō morem in villis egregiamur ad predicātū cōmoremū ad cōfessiones audiētū. bec igī omnia dominus habet et in his delectat̄. et bec loquens ad religiosum supsticōsū et singularem tria preponit ei: ut eum ad humilitatē vere obedientie inuitet. vnde adhuc ad eum loquens dicit (si esuriero non dicam tibi) tali. f. singulari. i. in tuis singularibus nō delectabor nec reficiar. sed potius in supradictis boniūib? (qđ mē est orbis terre et plenitudo eius). i. mulatos ibi habeo in quib? delectoz. **Sile** dicit ad **Helyam. iii.** Reg. xix. Dicit **Helyas** ad dñm derelictus sum ego solus et dominus dicit ci dereliqui mibi in israel. vii. milia viro. rū qui non curuauerunt genua ante **Haal** quasi dicat ne p̄sumās de te: q̄ multos alios bonos habeo qui mibi serviant. quia si presumas vel tibi gloriam appetas nō te accepto. vnde et sequit̄ (nunqđ manducabo carnes taurorum aut sanguinem byrcorum potabo) i. nunquid deleat̄ etabor in maceratione superborum qui per (tauros) aut hypocitarum qui per (byrcos) designant̄. Notāde sunt aut̄ p̄prietates byrcis versibus.
R
Lana cib? visus sanguis. caro cornua fetus.
Hostia mons vitis dens pes vō barba libido.
Cauda brevis: cornū sotularib? vtribus aptum.
Lacte caret fetet: emissus ruminat byrcus. **H**ec omnia cōueniunt hypocrite: ipse enim extra portat lanam caprinaz id est signum penitentie. i. xvi. **L**eui. dicitur q̄ tabernaculum tegebat sagis extra: sed intra erant res preciosae. s. aurum: manna: v̄ra: virga: thūs: aromata redolentia. s. sub sagis hypocitarum non sunt nisi stercore. Item cib? byrcorum est amare frondes: et hypocitarū detractōes. **Job. xxx.** Qui rodebant in solitudinē mandebant herbast arborum cortices et radix iuniperow erat cib? cor. Itē acutē vident sicut hypocrite mala alioz. **Ecli. viii.** Cul? malus ad mala. Item sanguis byrci frangit adamantē et lingua ypocrise etiā virū cōstantē. **Prouer. xv.** Lingua placibilis lignū vite: q̄ aut̄ immoderata est cōterit spiritum. Itē caro eius est dura. i. carnalitas obstinata. **Hiere. xxx.** Du ra facta sunt peccata tua. Item cornua habet excelsa. id ē superbiam elatam. **Dan. viii.** Byrcus habebat cornū iūsi

Nō p̄prietates byrci by porcrite conuenientes.

Psalmus

gne. Itē fetus ei⁹ est bon⁹: ⁊ hypocrite qñq; bona docent qz h̄ ipsi vadant in infernū: docent cū alios ire in celū ⁊ est miraculū fīm qd dī **Nume.** xxv. Factū est grande miraculū vt cbore peunte fili⁹ nō pirent. Item ex ipo sit hostia: sic de hypocrita. **Leui.** x. **Hycū** q oblat⁹ fuerat, p pecato cū quereret Moyses: repente exstū. Itē libenter ascen dit sic hypocrite ad moute dignitatis **Hiere.** xliv. **Habitas** in cauernis petre ⁊ apprehendere interis altitudinē collis. Itē vites lexit sic hypocrita famā iustoz. **Job.** xv. Ego sū vites ⁊ vos palmites. Itē dentes nō h̄ byrcus in superiore mandibula. sic hypocrita nō h̄ verba charitatis ad reprehendendū s̄ vba timorū. **Tren.** ii. Cōfregit ad numerum dentes meos. Itē pes ei⁹ nō est integer: sic affect⁹ hypocrite in plura diuisus est. **Ecli.** xxi. Cor fatui. q. vas cōfractū. **Diee.** v. Diuisum est cor eoz nūc interribūt. Itē voce balā tē h̄ sicut onis sic hypocritavba simplicia. **Gen.** xvii. Vox qdē vox Jacob est s̄ man⁹ sunt esau. Itē barbā h̄, plixā sic hypocrita ad l̄ram in signū sanctitatis. **ij.** Regū. xix. miphobeth venit illotis pedib⁹ ⁊ intonsa barba. Miphobeth interpretat os cōfusionis vel os ignominie vel os verecundū. Itē libidinosas est sic hypocrita. **Zach.** x. Super byrcos vistabo. Itē cauda ei⁹ b̄: eius sic finis hypocrite vel. **Job.** x. Gaudiū hypocrite adūstar puncti. Itē corū est aptū sotularib⁹ ⁊ vtrib⁹. corū hypocrite est exterior: cōuersatio q̄ utilis est alijs: ⁊ munit pedes. ⁊ affect⁹ eoz: ⁊ si esset inter⁹ mundicia cordis: possent recipere vinū gratie. **Math.** ix. Nō mittunt vinū nouū in vīc̄s vētēs. Item lacte caret: sic hypocrita dulcedine cōsolatiōis: ⁊ si increpatōis babeat. q. p̄bētātē est. **Diee.** x. vbi dī. da eis domine vbera arentia supple sine lacte cōsolatiōis. Item fet. sic hypocrita fīm illud. **Math.** iii. Ne vobis hypocrite q̄ estis sicut sepulcrā dealbata q̄ a foris parent boib⁹ speciosa intus aut plena sunt oss. v̄ mo: tuoz ⁊ omni spurcacia. sic ⁊ vos a foris quidē parent boib⁹ iusti in⁹ aut pleni estis hypocriti ⁊ iniquitate. Itē byre⁹ emittebat in deserto defens scripta peccata populi. **Leui.** xv. sic fit de hypocrita. lenit em⁊ ⁊ attenua peccata homī ⁊ assumit super se: ⁊ sic mitit in desertū inferni. Itē ruminat. sic hypocrita multos psalmos ruminat in ore. **Math.** vi. Putant in multiloquio se eraudiri. sed in multiloquio eoz peccatu⁹ nō deerit. **Prouer.** xiiij. Postea dicit qd religiosus debeat facere ⁊ offerre immola deo sacrificiū laudis. H̄ em⁊ est officiū religiosoz sicut dictū est supra ibi. bñdicā domino in omni tempore sp̄ laus ei⁹ in ore meo. p̄. sacrificiū laudis honorificabit me (immola deo) nō mundo (sacrificiū) nō bouis s̄ (laudis) sed quomō p̄t immolari laus. nunquid p̄t occidi: non s̄ lauda occisum. **Paral.** xxix. Offerte vestimas ⁊ laudes in domo domini. i. in ecclēsia nō in lecto vel coquina (⁊ redde altissimo vota tua) q̄ tria sunt. s. votum castitatis: paupertatis ⁊ obedientie. **Ecli.** v. i. intus in ecclēsia voca. vel intus in cōscientia vel in te voca. **Ecli.** ii. Quis inuocauit illū ⁊ desperit eū q̄n pius ⁊ misericors ē deus (me) veritatē: viam: iusticiā: sanctificationē sapientiā redēptionē. **Cor.** i. In xpo Iesu q̄ fact⁹ est nobis sapientia ⁊ iustitia ⁊ sacrificatio ⁊ redēmpcio. **Job.** xiiij. Ego sum via veritas ⁊ vita (in die tribulatiōis). ⁊ tentatiōis. **Hiere.** xxx. Temp⁹ tribulatiōis est Jacob (⁊ eruāte) a tentatiōe. **Gen.** xxxv. Erue me de manu frātris mei. i. somitis vel dyaboli. **Zach.** in. nunqđ nō iste toris erit⁹ est de igne peccati: quo iam incipiebat comburi (⁊ honorifica bis me) non te (sed me) non ingratus. **Prouer.** xiiij. Non ora dominū de tua substantia.

17

Cōfectori autem dixit de⁹ quare tu enarras iusticias meas: ⁊ assumis testamentum meum per os tuum.

Cterciā pars vbi ostendit a quibus sacrificiū nō vult de us. i. a peccatorib⁹. Continuatio supra dixerat (imola deo sacrificiū laudis) sed q̄ hostia oblat⁹ a peccatore nō ē accepta deo: ne peccator hoc sibi p̄cipi credat: dicit (peccatori aut̄ dixit de⁹ quare) tu talis (enarras iusticias meas)

peccator est qui in peccato morat: vel qui in peccato notorius est: ⁊ talis p̄dicare nō debet. **Ego.** xxx. Bestia q̄ tergit montem lapidabit. i. homo bestialiter uiens montem id est sacrā scripture. **ij.** Ro. in quo alii iudicas teipſū cōdemnas. Et nota q̄ nō dicit penitēti sed (peccatorū) quia postq̄ David penituit dixit: docebo iniquos vias tuas. s̄ dum fuit in peccato dictu⁹ est. ei illud. **j.** **Paral.** xxv. Nō potis edificare domū nomini meo tanto effuso sanguine coram me. domū. i. eccliam vel p̄dicationē. Alia littera h̄ (cupido dixit deus qd tibi cū narratione mea) qd est contra questuarios p̄dicatores: ⁊ cōtra om̄s cupidos siue pecuniae siue laudis. De cupidis p̄dicatorib⁹ dicit Grego. forte iō contemptū tp̄ alium p̄dicant ut ea soli habeant: nam paupertatem p̄dicant ut medicamentū: s̄ eam fugiunt ut venient (quare tu enarras). i. exteri⁹ narras de facto nō merito. q. d. qd tu enarras extra te ē. q̄ nō in corde nec i ope habes illud. q. d. siue vtilitate tua facis (iusticias meas) q̄ sunt de premijs bonorū: ⁊ penit malorū. p̄. iusticie dñi recte letificantes corda. Posset aut̄ fortassis dicere peccator dñe iō enarro q̄ tu p̄cipis mibi ⁊ mittis me ad p̄dicandū. vñ cōtra hoc addit dicens (⁊ assumis testamentū meū tē.) sc̄ p̄sumptuose. p̄ tua auctoritate. **Hiere.** xxiij. Nō mittembam eos ⁊ ipsi currebant (testamentū meū). i. p̄missiones de hereditate vel (testamentū) tam vet⁹ q̄ nouū. in p̄mo testamento p̄missus erat xps incarnand⁹. **In** nouo autē p̄mittit fīm qd est vita eterna (p̄ os tuum). q. d. nō meum de quo **Hiere.** xv. Si separeris p̄ciosum a vili. q. os meū eris. **Glo.** dicit p̄ os tuū pollutū. **Ecli.** xv. Nō est preciosa laus in ore peccatoris. q. s. pollutū est. ideo necesse est p̄dicatoři purgare labia ne vir sit pollutus labijs. fīm q̄ dicit **Esa.** vi. Ne mibi q̄ vir pollutus labijs ego sum. ⁊ post addit. ⁊ volavit ad me vñ⁹ de seraphin ⁊ in manu ei⁹ calculus quem forci p̄tulerat de altari ⁊ tetigit os meū ⁊ dixit ecce tetiḡ bic labia tua ⁊ auferē iniquitas tua: ⁊ peccatum tuum mundabit. p̄ calculum significat confessio: q̄a calculatio idem est qd cōputatio: ⁊ in confessione computat homo deo. ⁊ sicut calculus de altari sumpt⁹ est in quo semper ardebat ignis. sicut dicit **Leui.** vi. Sic confessio a charitate debet procedere. **Prouer.** xxv. Mala aurea in lectis argenteis qui profert verbum in tempore suo. hoc competit predicatorib⁹. Mala aurea sunt poma matuera que sunt aurei coloris. verba scilicet ornata ⁊ matura: lectus argenteus scriptura vel conscientia candida ⁊ munda. post ostendit multa peccata quare deus non recipit sacrificium laudis a talibus. Primū est superbia. **Ende** dicit.

Ctu vero odisti disciplinaz: ⁊ proiecisti sermones meos retrosum.

Ctu vō assumis testamentū per os tuum. sed nō facis: (tu) ip̄e odisti disciplinam) nō dare alijs: sed recipere ab alijs qd est signū superbie. cum tamē sit amabilis. **Heb.** xij. Noli negligere disciplinā neq̄ fatigeris cū ab eo arguenſ quem enim diligit deus castigat. ⁊ infra. in disciplina per seuerare tanq̄ filij quē enim filii non corripit pater. **Hie.** re. v. Attrististi eos ⁊ renuerunt accipere disciplinā. **Prouer.** xv. Qui abiicit disciplinā despicit animam suaz. ergo multoformius qui odit. exquo ergo (odisti disciplinā) qua fronte vis esse magister. ⁊ que est hec discipline. **Prouer.** xv. Ttimor domini disciplina sapientie. timor autē nō est superbis. quia proprium est corum presumere. **Ende** bene monet Apostolus. **j.** **Limo.** vi. Noli altum sapere sed time. **Leui.** xxvj. Si nolueritis recipere disciplinam: sed ambulaueritis ex aduerso mibi. et ego quoq; contra vos aduersus incedam ⁊ percūiam vos septies. Secunduz est abomination et contemptus verborum dei. **Ende** ad. dit (et proiecisti sermones meos retrosum) cum deberes prouere temporalia: secundum illud **Philipen.** tercio Que retro sunt obliuiscene: ad ea que priora sunt extensis meis. Quidam prouiciunt sermones dominicet preponunt p̄prios quos adiuvant. De q̄bus dicit **Ioh.** go. omne animal diligit quod genuit ⁊ placet ei fetus su⁹

28 offici.

sed quidā preponunt sermones Aristotelis vel Galieni.
Mee. vlt. filij eorum ex media parte loquebantur azotice et
nesciebant loqui iudaice. Tertium est cupiditas. vñ seq̄t

19 **G**Si videbas furem currebas cum eo et cū adulteris portionem tuam ponebas

MNouē mo **S**ivi. fu. ad litterā (currebas cū co) p̄sentiendo. laudā
dis currīt dō cōsilii pbendo nō impediēdo: t̄ būr. vñ alia littera b̄z
cū fure t̄ p̄ (cōsentibas) vbi nos habem⁹ (currebas) Nouē autē mo
ticipās cū dis currīt cū fure. Primo p̄ visionē. Seco p̄ cōsilii. Ter
eo in nouē tio p̄ auxiliū. Quarto p̄ adulterationē. Quinto p̄ receptionē
casib⁹ tene. Sexto p̄ p̄ticipatōnē. Septimo p̄ taciturnitatē. q̄ nō mo
net fure cū monitio posse p̄dēfē. Octauo p̄ nō resistētā
cū possit de quo Aug⁹. error cui nō resistit appprobatur:
nec caret scrupulo societatis. occulte q̄ manifesto facinorū
desinit obuiare. Nono p̄ nō manifestatōm furti. q̄ autē
istorū teneant ad restituōem quo vis ē v̄sus.

Pversus **I**ustissim⁹ cōsilii cōsensus palpo. receptans.

Participās mutus. nō obſtans nō manifatās.

Multi sunt fures. Primo mali plati. b̄i furant̄ anias dō

To. i. Qui nō interat p̄ ostū in ouile ouīū sed ascēdit alium
de ille fur ē et latro. t̄ ibidē. Q̄es quoq̄t an me venerunt
fures sunt et latrones. Seco scolares b̄i furant̄ quaēnos
socijs. Jere. xxiiij. Ecce ego ad ap̄betas dicit dōs q̄ furent̄
verba mea vniuersiq̄z a primo suo. Tertio p̄ncipes b̄i
furant̄ res subdās. **E**la. i. P̄ncipes tui infideles soch su
ru. Quarto oēs sunt fures q̄ audīt̄ in ecclēsia furtā inter
rogari et celant ea. Prouer. xxix. Qui cū fure p̄cipiat odit
aiam suā adiurantē audīt̄. et nō indicat. Quinto fures sūt
mūdi q̄ alienā famā furant̄. Eccli. v. Sup̄ fure est p̄fatio
et denotatio pessima sup̄ bilinguez. Sexto fures sunt q̄ ab
ip̄is furibus sc̄iēt̄ dona vel elemosynā nisi arcta necessi
tate recipiūt. vñ Greg. Lauere debem⁹ ne ab illis mūuera
recipiām⁹ qui de lacrimis pauperē cōgregat diuitias ne si
mūs soch furz. et dicat nobis li videbas fure currebas cū
eo. Septimo fures sunt ip̄i auari q̄ vāda retinēt. vnde su
p̄ illud Luc. ii. Nō superē date elemosynā. Dicit ambrosi⁹
Nemo qd̄ coe est p̄p̄ū dicat plusq̄ suffici sumptū violē
ter est obtentū. Augustin⁹. q̄ rem sibi collatā celauerit. fur
ti iudicio p̄demnet. q̄cqd̄ aut h̄it̄ diuities collatum est eis
a dō v̄ sint disp̄satores c̄ et paup̄es p̄scat̄. Quartu
rep̄bendit de luxuria. cū subiungit (et cū adulteris portōe
tuā ponebas) id ē socius et p̄ticeps cor̄ eras. Prouerbi. i.

Dortē mitte nobiscū marsupiū vñ sit oīm fili mi ne abu
les cū eis. Osec. vii. Q̄es adulterātes quasi diban⁹. s. inē
ardēs extra sordes. Leuit. xxvi. T radem⁹ in hostiū man
s̄z demoniū. ita vt decē mulieres in vno clibano coquant.
Sunt autē qdām adulteri sp̄uāles. q̄ s̄z corrūp̄t sacrā scri
pturā. ii. Cor. ii. Nō sum⁹ sicut plurimi adulterantes ver
bū dei. p̄s. eloq̄a dñi eloq̄a casta. Itē adulteri sunt q̄ extra
disciplinā Hebreo. xii. Si extra disciplinā estis ergo adul
teri et nō fili⁹ estis. Sap̄. iii. Adulterine plātationes nō da
but̄ radices. altas (portōe) in cibo et potu. Prouer. xxiiij
Uacātes potib⁹ et dātes symbola cōsumūt. symbolū gre
ce. idē est q̄ collatio latine. symbola dant detractores et in
mēsis p̄cipue fūt̄ detractōes. Quintū est peccatū lingue.
q̄d̄ duplex est. Primū est detractōis. de quo dicit.

Os tuum abūdauit malicia et lingua tua
concinnabat dolos.

Ap̄un. ma. id ē maledictōe. s. detractōe. Prouerbio. xv.
Os fatuoz ebulliū stultitā. Mat. xii. Et abūdātia cordis
os loq̄t̄r. i. Cor. vi. Maledici regnū dei nō possidebunt
incōueniens aut̄ est eodē ore dei laudare et primū lacera
re. Iaco. iii. Et ip̄o ore p̄cedit maledictio et bñdictio. et se
quit̄. Nūquid fons de eodē foraminē emanat dulcem et
amaram aquā predicator̄ deb̄t esse os dñi. s. in illud Jere.
xv. Quasi os mēt̄ cr̄is. et ideo nūb̄l ab eo debet effluere ni
si dulcedio vt possit ei dici. Faunus distillans labia tua. Lā
ti. iii. Prop̄ hoc dicit Hiero. Felic̄ lingua q̄ nō nouit ni
si de diuinis cōponere sermonē. Secundū peccatum lingue
est adulatio. vnde addit̄ (et lingua tua cōcinnabit dolos)

id ē cōponebat (dolos). i. bolosa v̄baq̄ ip̄a cōponit ut pla
ceant. p̄s. Linguis suis dolose agebant et vere dolos. s. in il
lud. **E**sa. in. Qui beatū te dicūt̄ ip̄i te decipiunt. Cōcinnare
aut̄ cōponere dic̄t̄ quia sic ut dicit Terabas. Lynn⁹ est ge
nus cōpositōis ex diuersis mixtūris. similiē adulatores
mixtūra p̄ponit. q̄ aliud dicit et aliud sentiūt. **E**sa. xxxiiij.
Fraudulentī vasa pessima sunt ip̄e eis cogitatōes cōcinn
ant ad pdendos mites Prouer. vii. Qui testis ē repenti
nus cōcinnet lingua mēdaci⁹. Job. vi. ad increpandū tñ
eloq̄a p̄cinnatis. Sextū p̄t̄m̄ de quo arguit eum est falsi
criminis impositio. vnde sequit̄.

Sedens aduersus fratrem tuum loque
baris et aduersum filium matris tue pone
bas scandalum: hec fecisti et tacui.

Sedens ecce successio p̄t̄oꝝ qui cuī fure currebat p̄a
us nūc s̄ det cū detractore. Ibi labor. h̄ quis v̄tobiꝝ pec
catū (loquebaris) nō dicit qd̄: vt intelligat om̄ne malū qd̄
vt. ii. Macha. iii. Symon pecuniar̄ et patrie delator loq
batur male de onya. Septimū est. peccatū scādali de quo
adiungit (aduersus filiū mīris tue ponebas scādaluꝝ) id
est occasionē ruine. Alia l̄ra dicit (fabricabas obprobriūz)
Eccli. xi. Attecle tibi a pestifero. fabricat eim̄ mala. Sed no
tāde sunt bic multe peccati circūstantie (sedens) Ecce stu
diū (aduersus) ecce odiū (fratré tui) Ecce inhuāitas (lo
quebaris) ecce detractio vel criminis impō (et aduersus
filiū) ecce opp̄sio. q̄ filiū dicunt̄ terreni. (mīris tue) ecce i
pietas. q̄ plus solēt̄ diliḡ fr̄es v̄terini q̄ ex solo patre ge
niti sunt (ponebas) ecce malicia. s. ponere solea qd̄ debe
ret amouere (scandalū) ecce offensio. q̄ scandalon c̄quo
cant. obex. impaccatō. casus fr̄ēm. t̄ intelligere possim⁹ om̄ne
hoiem de p̄mo p̄ descendētē (filiū mīris) xpianū quē
libet q̄ filius est matris ecclē. Mich. vii. Vir fr̄ēm suū ve
natur ad mortē. i. Cor. vi. Nos iniuriam facitis. et fraudā
tis et hoc fr̄atribus. contra hec p̄dicta ostendit bonitatē
dei dicens (hec) s̄z p̄dicta peccata (fecisti et tacui) p̄ pati
entia (hec fecisti) et ideo inexcusabilis es. ii. Rom. Inexcus
abilis es o hō om̄is q̄ iudicas eos qui talia agunt et facis
ea (et tacui) sed nō tacebo. **E**sa. xiiij. Lacui semp̄ silui. pati
ens sui quasi pturians loquar. **E**sa. liij. H̄em̄ lingua resi
stente tibi in iudicio iudicabis. qd̄ et in sequēti v̄su dicit.

Existimasti inique q̄ ero tui similis argu
am te et statuam contra faciem tuam.

Existi. in.)eo qd̄ tacui (quod ero tui filiis) .i. qd̄ placeat
mūbi mala tua. et qd̄ osentia cīs. iō eīn q̄ dōs patiēs ē. pro
mittūt̄ sibi inīq̄ impūritatē. sicut dī Ecc. vii. Quia nō p̄fer
tur cito h̄ malos sinā absq̄ v̄llo timore filiū boīm p̄petrāt
mala. s. dōs q̄ patiēs ē etiā redditōē. sicut dī Ecc. v. Ulti
sum⁹ est patiēs redditōē. vñ dicit (arguā te) i iudicio (i su
rose meo) de q̄ supra dñne ne i su. t. ar. me. Alia l̄ra h̄ babet
(ponā an oculos tuos) et nō ego sol⁹ (arguā te) s. faciā te
argui a petis tuis. h̄ est qd̄ seq̄t̄ (et statuā p̄tra faciē tuaz)
petā que q̄si qdā p̄sone app̄ebūt̄ i iudicio accusantes p̄t̄o
res. Jere. ii. Argue te malitia tua Ecc. xxiiij. Suis infesta
tiōb⁹ argue. Jers. viii. Ego mūdāt̄ semina tua h̄ faciem
tuā et app̄uit ignominia tua t̄c. Dis ostēsis monet p̄p̄a
p̄t̄ores ut p̄uerantē. vnde dicit.

Intelligite hec qui obliuiscimini dēū ne
quando r̄piat̄ et nō sit qui eri piat̄.

Intelligite id est intus legite. in corde renoluite. (hec)
supradicta qd̄ dōs reprobet̄ qd̄ requirat̄ et approbet̄ quō
malos districte iudicabit̄ vos p̄t̄ores h̄ obliuiscit̄s deum
Jere. ii. P̄p̄lus me⁹ obli⁹ est mei dieb⁹ innūceris Ecc. xv
Tiri mēdaces nō erūt illi⁹ mēdaces. p̄s. Nō ē intelligēt̄ aut̄
req̄rēs dēū t̄c. **E**sa. lxij. Ego r̄acēs et q̄si nō vidēs et mei ob
litia es: et ideo dī vobis licet (intellige neq̄n). i. ne aliquā
(rapiat̄) id ē rapi p̄mittat̄: et nō sit q̄ eripiat̄ dē manu ra
pientis Job. v. Non erit q̄ eripiat̄ cuius messē fameli
cus comedet̄ ip̄m rapiet̄ vir armatus. i. diabolus. de quo
Luc. xj. Lū fortis armat̄ custodit atrū suū, et iuste nō erit

Cōcinnare
qd̄ sit.

21

Nō h̄ mul
tas circū
stātias pec
cati.

22

23

Psalmus

q̄ eripiat: q̄ nullus p̄t eripe nisi deus. et q̄ ipse dñi oblit⁹ est in sua p̄spereitate: deus ipius obliuiscet in sua necessitate. fīm q̄ dicit Aug⁹. Hac aduersione p̄cutit p̄cōr: ut cū moris obliuiscat sui: q̄ dum viueret oblit⁹ est dei. s̄ quē deus liberat nullus p̄t rape Job. ix. Cū sit nemo q̄ de manu tua possit eruere. Quid autē debeat intelligere et quo modo debeat cōverti ad dñm subiungit.

Sacrificium laudis honorificauit me et illic iter quo ostendam illi salutare dei.

Sacrifi.lau. si q̄s obtulerit (honorificabit me) dicit dominus (nō sacrificiū) pecudū. vñ supra reprobauit sacrificia pecudū. et dixit (imola deo sacrificium laudis) Nō q̄ alia līa habet h̄ qui imolat cōfessionē glorificat me. vñ et vii. Josue fili da gliaz do et p̄fiteret et idica mibi qd fecerit Ecc. vii. Sacrificiū sc̄ificatiōis offereſ dno Ecc. xxxv. Salutare sacrificiū est attēdere mandatis (et illic). i. in sacrificio vel in honore ē iter. (quo oñdam) id ē manifestabo (illic salutare dei) id ē meipm: et bñ (illic) in honore ē iter. fīm qd dicit Ecc. vi. In honore veloci p̄cessus illius. Ecce et honoz et iter. Et nota q̄ dicit (oñda) nō dabo: q̄ in itinere. i. in via nō datur plene. s̄ ostendit sicut mercator blada oñdit parū de blado et clamor vini parū vini dat ad p̄gustandum Sap. x. Justū deduxit dñs p̄ vias rectas et oñdit illi regnū dei Prover. xl. Gustavit et vidit q̄ bona est ne-gociatio eius (Salutare dei) rps est. de quo Isaie. lii. Vide bñt oēs terminū terre salutare dei nr̄i. sup illō verbū (quare tu enarras tē.) Notandū est q̄ est qdā p̄dicatio fraudulenta sicut p̄dicatio hereticorū. Jo. ii. Om̄is bō p̄mūz bonū vinū ponit sup mēsam. et cū inebriati fuerint tūc id qd̄ deterius est. Vere. ii. Quid tibi vis in via egypti ut bibas aquā turbidā. i. doctrinā hereticorū. Item alia est que stuosa Esa. j. Caupones tūi miscēt aquā vino. hoc faciunt illi q̄ austeritatē scripture compari. p̄ter questū. et ita sūt dñi dño q̄ aquam p̄uerit in vīnu Jo. ii. Itē alia ē suffocata seu meretricia. i. ornatū verborū palliata. Proverbi. vii. Interū funib⁹ lectū mēu straui tapetib⁹ pictis ex egypto tē. i. ornauit sermonē mēu verbis rhetoricos et sophisticos. Ezech. xxiiij. Circūlinisti tibi oculos tuos et ornata es modo muliebris Eccl. iiiij. Non abscondas sapiam in decoro suo. Itē alia est inimica monēs ad risum cū tamē potius deberet mouere ad fletū et gemitu. Lai. ii. Vox tururis audita ē in terra nr̄a. Ezech. xxvij. Cōdūt sermones meos et nō faciūt. Itē est cōtumeliosa. s. q̄n alicui cōtumelia in sermōe irrogat. Iaco. iii. Nunqđ fons de eodē foramine emanat dulcē aquā et amarā. Itē alia est supba. Greg. Mō ideo p̄dicant ut velint sapientes efficere. sed sapiētes querūt ut possint suā sciā ostendare. Itē alia ē importuna. Eccl. xx. Ex ore fatui reprobab̄ p̄abola. q̄ nō dicit eā in tpe suo. p̄ dñi Prover. xv. Sermo oportun⁹ optim⁹ est. Itē alia ē supbla Eccl. xx. Qui multis vītis verbis ledit aiām suā. et in lege vir patiens fluxū seminis immundus iudicatur.

24

Predicatio multiplex.

ponit ibi p̄. iste. Solutio. q̄ allegorice ibi de p̄co exponit p̄nia autē xpo nō p̄uenit. Itē bñ ponit hic p̄. iste ut sit qñq gesum⁹ ut noteſ q̄ sicut in āno qñqgesimo q̄ ubile⁹ dicebat remittant oia debita. ita q̄ p̄iuam et bñlitate de q̄ hic agit impetrat a dño plena remissio p̄cō w̄ vñ intēcio ē mōnere ad p̄niā. Modus qñq sunt p̄tōes. Prima ē dep̄atio. Scō p̄fidēta indulget et abluōnis oñdit ibi (in certa et occulta.) Tertio et p̄fidēta secur⁹ petit delētoes om̄i p̄cōw et plena restitutōes. ibi (auerte faciē tuā) Quar to qd̄ restitut⁹ p̄soluat oñdit ibi (docebo) Quarto de edificatōe irl̄m p̄phetat ibi (benigne fac) David ergo penitēt et publice p̄fites in p̄sonā sua et cuuilibet penitentes aut etiā totius ecclēs militat̄s dicit (miserere) tria p̄ncipaliter obiecta s̄e p̄cōr i. p̄cedēt p̄. s. furtū. adulteriū. et dolositas cū dictū est si videbis furē currebas cui eo. et cū adulteris porōnem tuā ponebas. os tuū abūduait malitia et lingua tua cōcinnabat dolos. David ergo istoꝝ p̄scius b̄ r̄ndet (Miserere mei de?) q. d. q̄ fur sum vicino ouicula rapiēs De tribus adulteri sum barsabee illicite. p̄gnoscēs. et dolosus sum vī peccat mihi innoctē morti exponēs. et sequuntur tria vīa bis trib⁹ sercordia r̄ndentia. s. dele iniqtatē meā: qd̄ ad dolositatē referri p̄t p̄te vī (laua me ab iniqtate mea) q̄stū ad homicidiū (et a p̄cō meo mīda me) q̄stū ad adulteriū. duplēc autē cōfessionē facie p̄pheta b̄ p̄mo cōfiteſ se miseret cū dicit (miserere) q̄a ut habeat Prover. viii. Misericordia facit pplos p̄tēm similitudinē q̄libet venia et misericordiam sperans exēplo David. exaudi dñe vocē meā qua claman ad te miserere mei et exaudi me. zech. vii. Pretege dñc irl̄m et erit q̄ offendit et cū in die illa sicut dñuid et dom⁹ David sicut dei et sicut angelus in p̄spetu dei. Scō p̄fiteſ deū misericordē cum dicit (vī magna misericordia tua) nō sicut Layn q̄ dicit Gen. iiiij. Maior est iniqtas mea q̄s ut venia merear. Itē in h̄ p̄io versu notat̄ quatuor: grau's miseria. difficilis offensa. di-om̄potētia et eiusdē misericordia. Primū notatur cū dicit (mi Quattuor serere) q̄ vī est magna miseria necessaria est magna mia q̄ notatur Cass. od. Magna ē mia q̄ formā vīi imposuit dñs mundi in h̄ vī. ut panis cūriret. fons sicut est. vītus infirmaret. vita moriretur. redēptor vēderet. Eccl. xxv. Speciosa ē mia in tpe tribulatiōis. Scōm notat̄ cū dicit (mei) p̄ graui em̄ offensa cū p̄scius sibi erat tacet p̄p̄tū nome qd̄ odiosum erat et p̄ponit p̄nomē qd̄ significat mere subaz: si ei dicret misericordē mei dñd vel regis: poss̄ ei dñs r̄ndere: nōne tu es dñ ille q̄ ego elegi fīm cor meū: et q̄ ego regē isrl̄feci de p̄ fetates accipies cū: quō ergo ausiliū fuisti offendere me. p̄ voi: ergo odioso p̄nomē ponit qd̄ signat mere substātia. quā dñs fecit: et ideo nō est odiosi: q̄ deus nibil odit eorū que fecit sicut dñ Sap. xj. Tertiū sc̄s potētia notat̄ ibi (de us) potēs cui tñ p̄p̄tū est miseri. vidēs culpā et vidēs penitētiā. Quartū ibi (vī magna mia tua) p̄. q̄ magia est mia tua sup me. et eruisti aiām mīca ex inferno inferiori Dicit vītus Hern. q̄ sicut sūt p̄tā mīma. mediocria. et māxima. ita et mīa: quā em̄ ē mia dare tp̄alīa. mediocris experitare ad p̄niā. magna indignū coronare et ad gloriā dei restituere. Magna igit̄ p̄cōrī magna est mia Rom. v. vbi abūdante delictū sup abūdauit et gra. et iō in tpe in q̄ ma-riū abūdauit iniqtas: datus est rps magna. s. elemosyna in p̄mis autē tp̄ib⁹ quā q̄ abrahā et moyses tē.

Et secūdum multitudinē miserationū tua rum: dele iniqtatē meam.

Et fīm multitudinem) quasi di. in om̄i genere quantitatis. s. in cōtinuo et discreto magna est eius misericordia. Differeat tamē misericordia et miseration. q̄ misericordia dicit habiti virtutis. miseration autē dicit actū. p̄. miserationē eius sup om̄ia opa eius. s. Paral. xxi. Miserationes eius multe sunt p̄s. In multitudine misericordie tue eraudi me. Item. p̄. Laudate eū fīm multitudinem magnitudinis cīns. Multitudine misericordie dei attendit fīm multitudinem offensionum vel frequentiam dimissionū. Cū fīm multitudines offendientium. s. quia multa dīmittit et multotiens et multis. Magnitudo vero attendit iuxta magnitudinez miserationis. vel peccatorū. id est quia magnus est q̄ dīmittit et

p̄s. 50

Psalmus L
Miserere mei deus fīm magna misericordiam tuam.

Miserere mei deus Titulus (Psalm⁹ dō cū venisset ad eū nāthan p̄pheta qñ vel qñm intrauit ad barsabee) hui⁹ tituli talis est sensus. psalm⁹ iste p̄uenit dō prop̄bete agens de p̄niā et humilitate qd̄ habuit dñuid cū venit ad eū nāthan p̄pheta p̄ similitudinē p̄positā de oue paupis redarguēs eū qñm intrauit ad barsabee cui⁹ femme bystoria plana ē vt habeat. ii. Reg. xj. et. ii. et bñ ponit hic p̄. in supiore em̄ p̄. egit de terrore iudicii. hic agit de p̄niā ut contra iudicium agamus p̄niā. q̄ ut habeat Eccl. j. Timor domini expellit peccatum. et ut exēplo dñuid spēmus veniam p̄cōz. fīm q̄ dñ zech. vii. Erit q̄ offendit et cū in illa die sicut dō. et qd̄ habetur in. ii. Reg. xj. Multū nos p̄uocare dñ ad spāndū si bñlīe volum⁹ penitere p̄ quā cito dīgit dō peccavi. r̄ndit nāthan dñs trāstulit a te p̄cōm tuū. s̄ q̄re nō